

ת"פ 41150/10 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בפתח תקווה
תפ"ע 20-10-41150 ישראל נ' פלונית

בפני:	כבוד השופט דרור קליטמן
בטעון:	הנאשמה
מדיינת ישראל	
באמצעות ב"כ עו"ד ליטל שיר = פרקליטות מחוז	
מרכז	
	נגד
פלונית	
באמצעות ב"כ עו"ד יעקב שקלאר ועו"ד מatan	
טביבי	

זכור דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהכרעת דין מנומקת לאחר שמיית הוכחות בבעיטה של שלושה אישומים של מעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 14 (ריבוי עבירות), עבירה על פי סעיף 348(א) בנסיבות של סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, תש"ל-ז-1977 וכן בעבירה של הטרדה מינית על פי סעיף 3(א)(6)(א) סיפה יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1988.

2. על פי המתואר באישום הראשון בכתב האישום, א.א. הינה קטינה ילידת 2008 (להלן: "הקטינה"). ב.ב (קטינה ילידת שנת 2008) הינה ביתה של הנאשמת וחברתה של הקטינה. הנאשמת והקטינה הכוו דרכן החברות בין הקטינה לב.ב. החל מחודש מאי 2020, נגגה הקטינה להגעה פעמים רבות לביתה של הנאשמת וזאת על מנת להיפגש עם חברתה ב.ב.

3. בין החודשים מאי לאוקטובר 2020, במקומות שונים בבית, שם שהטה עמה הנאשמת ביחידות. עת שבו ביחידות, נגגה הנאשמת לקטינה להגעה למגוון מקומות שונים בבית, כמו כן, נגגה הנאשמת לקבוע עם הקטינה בגין במקומות שונים, שם שבו ביחידות.

4. כמו כן, במשך מספר חודשים בין החודשים Mai לאוקטובר 2020, התחטבה הנואשת עם הקטינה באמצעות תוכנת ה"וואטסאפ" במשך שעות רבות, בכל שעות היוםה, בין היתר על האהבה שלה כלפי הקטינה והגעגועים אליה, בין היתר כתבה הנואשת לקטינה את הדברים הבאים:

- ביום 20.9.28: "בוקר טוב יפה שלי, אני שוכבת במיטה וחושבת עלייך ואת ממש פה במרחך נגעה... אני מוכחה (הטעות במקור) לנוכחות שלך פה. רציה לחיות בכל רגע נתון כשאת בסביבה שאוכל להביט בר לשמור עלייך לשם אשען כשרע לך, פשוט לאחוב אותך... הלבד שלנו כבר לא באמת בלבד כמו שהיא ספונטני ובלוי פחד. אבל עדין יכולת להגיב חיבור להגיב נשיקה להגיב ליטוף שווה את זה. מכך ליום זהה שנוכל לש��ע אחת בשנית בלי לחשב ובלוי פחד פשוט להיות היחיד כמו שאנו יודעת. אני כל כך אוהבת אותך. הלב שלי בידים שלך אוהבת אותך בכל ליבי גופי ונשמתי... אני שלך".

- ביום 20.9.26: "בוקר טוב מלאך שלי, מתגעגעת אליך כל כך. מהרגע שאתה קמה הם סביבי ולא נותנים לי מנוחה. متى אראה אותך מתי אنسום אותך מתי אביט בר מתי הזמן יעמוד מלכת ונוכן להיות ביחד בשתקה בלי הפרעה מהסבירה.. אולי היום בערב יזדמן לנו להיפגש... אולי.. כל יום המצב הזה של סימן השאלה אולי היום אראה אותך עוזרת לי לשומר על שפיות.. תקווה תמיד תהיה לפחות זה מה שנשאר לאותה שאלה ואיה איתך אני מאהבתך נסיכה שלי"

5. בסוף כל יום הורתה הנואשת לקטינה למחוק את התחטבותם ביניהן. ביום 26.9.20, במהלך התחטבות בין הנואשת לקטינה, שאלת הנואשת את הקטינה אם היא נהגת לגעת עצמה, ומספרה לה על הדרכים לענגן עצמה, בין היתר עם וירטואו. כמו כן, פעמים רבות עסכה הנואשת על הקטינה על קר שפגשה עם חברות אחרות או שלא נתנה לה לדעתה זו תשומת לב, האשימה את הקטינה במצב הרוח שלה, ואף איימה עליה כי אם לא תעשה כרצונה היא תורה ל-ב.ב. שתחדל מלהיות חברה שלה.

6. על פי המתואר באישום השני בכתב האישום, ביום 6.10.20 בשעות הבוקר, עת שהטה הקטינה בסלון ביתה של הנואשת בקומת הראשונה, שלחה הנואשת הודעה לקטינה בה הורתה לה לומר ל-ב.ב. כי היא עולה לשירותים בקומת השניה של הבית, ובמקום להיכנס לשירותים הורתה לה הנואשת להיכנס לחדר אחר בבית, שם המתינה לה הנואשת. הקטינה עשתה דברי הנואשת, ונכנסה לחדר. הנואשת סקרה את דלת החדר, דחפה את הקטינה לקיר, אחזה בכתפייה ונשקה אותה על שפתיה ממושכות תוך שהכניתה את לשונה לפיה של הקטינה. בו בעת, ליטפה הנואשת את הקטינה מתחת לחולצתה בגבה, בעצם הזנב

ומתחת לחולצתה. בהמשך למתוואר, ביקשה הנאשמת מהקטינה שינשקו את השניה על מנת לבדוק מי מנסחת טוב יותר, והקטינה עשתה הדברה. בהמשך, חיבקה הנאשמת את הקטינה, ואמרה לה כי היא אוהבת אותה ואת גופה. לאחר מכן, התישבה הקטינה על המיטה בחדר. הנאשמת נשכבה לצידה של הקטינה ומשכה אותה קרוב אליה. הנאשמת ליטפה את הקטינה בישנה, מעלה ומתחת למכנסיה ומחותנייה, נישקה אותה בפיה, והריחה את גופה.

7. על פי המתוואר באישור השלישי בכתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בתחילת חודש ספטמבר 2020, שהתה הקטינה בסלון הבית ושכבה על הספה. הנאשמת ניגשה אל הקטינה, נשכבה לידה על הספה כשפניהם מופנות אחת אל השניה, קרבה את גופה ואת פניה אל גופה ופניה של הקטינה, שילבה את רגליהן אחת בשניה ונישקה את הקטינה ממושכות על פיה תוך שהכניסה את לשונה לפיה של הקטינה. בהמשך, ליטפה הנאשמת את גופה של הקטינה בעצם הבריח, ברגליים באגן ובגב התח托ון, הכניסה ידה למכנסיה של הקטינה ולחיצה על איבר מינה עם אצבעה מעלה התחתונים של הקטינה.

8. בהכרעת הדין נקבע כי "המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמה של הנאשמת בכלל האישומים שייחסו לה, מלבד המעשה המתוואר באישום השלישי, בסיפה של סעיף 2 לעובדות ומתוואר כדלקמן: "הכניסה את ידה למכנסיה של הקטינה ולחיצה על איבר מינה עם אצבעה מעלה התחתונים של הקטינה"".

9. לאחר שהוקראה הכרעת הדין, נקבע מועד לティיעונים לעונש והנאשמת הופנתה לביצוע הערכת מסוכנות ונתבקש תסקיר נפגעת עבירה.

הערכת מסוכנות מינית

10. בעניינה של הנאשמת הוגשה הערכת מסוכנות מינית. מעריכת המסוכנות קבעה כי לא ניתן לשלול משיכת מינית בי-סקוסואלית, כלפיו הנאשמת לא מגלה תובנה. הנאשמת שוללת כוונה מינית במעשה ולא מגלה אמפתיה לקורבן. יחד עם זאת, ההערכה היא כי קיימים מוראים מפני החוק וקיימת תחשות בשואה בעקבות ההליך הפלילי. בשקלול כל הגורמים נקבע כי מסוכנותה המינית של הנאשמת נמוכה לטוווח האරוך, אך אם תיצור קשר משמעותי במסגרות שונות עם ילדות/נערות, מסוכנות זו עשויה להיות נמוכה - ביןונית.

הריאות והטייעונים לעונש

תסקיר קרבן עבירה

עמוד 3

11. ביום 27.6.22 הוגש תסקיר קורבן עבירה בעניינה של הקטינה. בתסקיר פורטו בהרחבת השלכות מעשיה של הנואשת על מצבה הנפשי של הקטינה והנזק שנגרם לה ולמשפחה בгинט. ניכר כי דרכה להחלמה ושיקום הינה ארוכה. הודגש כי פגיעה מינית בילדים עלולה להיות אחד האירועים הטראומטיים ביותר בח' האדם ובעלת השלכות פסיכולוגיות עמוקות. כוון הקטינה מבינה את הפגיעה אשר עברה, מתקשה לזהות בין אויב לאוהב, לסגור על מבוגרים, ליצור קשרים חברתיים, סובלת מקשישים בשינה וערכה שינויים במרקאה ושינתה את שמה - "כאי לו רצתה להמציא את עצמה מחדש". הוריה תיארו כי דבר חשיפת האירוע בעיר בה הם גרים קיבל פומבי וחרושת השמויות גרמה להאשמות קשות כלפי משפחותם. הקטינה תיארה את רצוניה להעיד בבית המשפט והוריה הביעו את רצונם כי הנואשת תרצה מסר ממשך בפועל.

ראיות נוספות לעונש

12. מטעם התביעה העידה אמה של הקטינה. תיארה את הנזקים שהקטינה חוותה כתוצאה מעשיה של הנואשת וכן תיארה בכאב כי הקטינה נרתעת מגע פיזי ומתקשה לתת אמון מבוגרים. בחקירה הנגידית, השיבה לשאלות הסנגור והעדיה כי הקטינה נזקקה לטיפול רק לאחר שנפגעה מינית.

13. מטעם ההגנה, אמה של הנואשת. העידה כי הנואשת הינה אם לשלושה ילדים אשר נגרם להם סבל כתוצאה מההילך הפלילי. הנואשת מטפלת בילדיה במסירות וביקשה להתחשב בדבריה בעת גירת הדין.

14. בנוסף, העידה מטעם ההגנה אחות הנואשת. העידה כי הנואשת בעלת נתינה המסינית לנזקים אף על חשבון צרכיה האישיים. סבורה כי תפקידיו של בית המשפט לסייע בהיליך שיקום וביקשה להתחשב כי בעובדה שהנאשת הינה אם לשלושה ילדים המוצאים בתחילת חייהם.

טייעוני הצדדים

15. ב"כ המאשימה, עו"ד ליטל שרי, טענה כי עבירות מן נתפסות כחמורות מאחר והפוגע משול לרוצה נפשו של הקטין. מעשים אלו יש לע考ר מן השורש ולהרטיע נאשמים פוטנציאליים על ידי ענישה מרתיעה. הקו המנחה הוא לחתך משקל מכريع לאינטראס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם. הנואשת במעשה פגעה ממשמעותית וקשה בערכים יסודיים ומהותיים של הקטינה כמו שלומה, שלמות גופה, צנעת הפרט ובוטונומיה שלה על גופה. מידת הפגיעה בערכים יסודיים ומהותיים אלו היא גבוהה נוכח העובדה שהנאשת ניצלה את היחסים הקרובים ואת האמון שרכשה לה הקטינה. באשר לניסיבות הקשורות בבעיטה העבירה, טענה כי מעשה המינים של הנואשת מגוונים וקשים וטענה כי הנואשת פעלła בצורה מתוכננת ומיניפולטיבית. הפניה לחובת העונש

המצער הקבע בחוק לפיה לא יפחח העונש מרבע העונש המרבי. באשר לנזק, הפנתה למסקיר קרובן העבירה ציינה כי מדובר בתסקיר קשה המתאר פגיעה רב מרכזית בחיה של הקטינה. באשר לנסיבות שאין הקשורות לביצוע העבירה, טענה כי אמנם הנאשمت הינה אם ילדים אך יש לתת העדפה לאינטראס הציבורי והוסיפה כי לא מדובר באמם יחידנית. הנאשמת נעדרת עבר פלילי אך נמנעה מלקיים אחריות ונעדרת כל תובנה למעשה. ביקשה לתת משקל להכפשת הקטינה במהלך ניהול ההליך ולהתנהלות הבוטה במיוחד. עתרה למתחם עונשה הנע בין 24 ל-36 חודשים מססר וביקשה למקם את עונשה ברף העליון של המתחם. בנוסף, עתרה לגזר פיצוי גבואה שלא יפחח מעשרות אלף שקלים לנוכח מכלול הפגיעה מהן סובלית הקטינה.

16. ב"כ הנאשמת, עו"ד יעקב שקלאר, טען כי הנאשمت הינה אישת נורמטיבית מן היישוב, טובת לב, נדיבה, אהובה על הבריות שהתקנכה על ערכיהם ומוסר. הנאשמת מגדلت את ילדיה למופת ומחנכת דורות של תלמידים באהבה ובונתינה. טען כי הפסיכה עליה נתמכה המasmaה לא רלוונטיית לענייננו והציג את ההבדל המגדרי בין גבר לאישה העומדים לדין. הנאשמת זוכתה מגע באיבר מין וטען כי כל מעשיה הסתכמו בביטוי אהבה ורצו להציג הקטינה במצבה הנפשי. הקשר השتبש מבחינה רגשית והפר לאובייסיבי אך לא מיני. לא היה ניתן אלא מערכת יחסית של הכללה ואהבה. העבירות הין ברף התח吞 והמעשים לא נעשו לצורך סיפוק מיני, אין אכזריות או אלימות ולא נגרם נזק. על רקע אישיותה המיזוחת הקטינה החלה טיפול ללא קשר לנאשمت. הגיע פסיקה לבית המשפט וביקש לתת עדיפות להליך השיקומי. טען כי כתוצאה מההליך הפלילי הנאשמת נפרדה מבן זוגה, פוטרה מעבודתה ושקעה בדיכאון. ביקש להתחשב בהערכת המסוכנות בעניינה של הנאשمت וטען כי לא מדובר בעבריתנית מין. עתר להימנע מהטלת עונש מססר בפועל וביקש להסתפק במססר אשר ירוצה בדרך של עובדות שירות כדי לאפשר שיקום והוסיף כי יש להימנע מהטלת פיצוי. ביום 5.7.22 השלים טיעוני בכר שהגיע לבית המשפט תוספת אסמכתא מפסקת בית המשפט העליון באשר להבנה בין עונשן של נשים לעומת עונשם של בעבריתנים ממין זכר.

17. הנאשמת ניצלה את זכות המילה האחרונה וביקשה מבית המשפט להתחשב בהיותה אם המגדלת שלושה ילדים. תיארה כי ילדיה נתקלים בנסיבות כתוצאה מההליך הפלילי, והם הסיבה שלא שמה קץ לחיה.

דין והכרעה

מתחם העונש

18. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיה של הנאשמת הם שמירה על שלמות גופה ושלמות נפשה של

הקטינה. כך גם שמירה על יכולתה של הקטינה לתת אמון בסובבים אותה, וביחוד במקרים שבהם בעלי סמכות(Cl) פגעה.

19. החברה מחויבת באחריות מוגברת בשמירה על קטינים מפני פגיעה מינית. כפי שיפורט להלן בנוגע לנזקים שנגרמו לקטינה, הרי שככל פגעה מינית בקטינים הינה פגעה חמורה שימושית אין גופניות בלבד, אלא מתבטאות בנפש הקטין ועלולות ללוות אליו לארך חיים ולהשפע על התנהלותו במישורים רבים של החיים. חובה יתרה היא הגנת הקטין מפני הקרובים אליו וביחוד כאשר הם בעלי סמכות(Cl). כאשר הפגיעה נעשית על ידי בעל סמכות, כמוורה, במקרה שבפניהם, הרי שהפגיעה עלולה להתבטא אף בקושי תחת אמון בבני אדם.

20. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, התחשבתי בכך שמדובר בעבירה מתמשכת וזו שנבנתה בתכנון וטור שימוש במnipolציות רגשיות באופן חוזר ונשנה, מבליל לבחול בכל דרך אפשרית להפעלת לחץ רגשי על הקטינה. לאחר והכרעת הדין מפורטת ביותר, אין כאן המקום לחזור ולתאר את עשרות אלפי ההודעות שנשלחו על ידי הנואשת לקטינה לאורך כל שעות היממה והדרך בה הפעילה את לחציה על הקטינה בין אם ביום בניתוק קשור, בהפרדה מהברטה הטובה ובין אם בהטלת חי' בין הרואה. אין מדובר בעבירה שבוצעה כתוצאה מיצר רגשי אלא פעולה מתוכננת ומתמשכת, תוך ניצול מצבים ואף יצירת מצבים, כמו הזמן לגונח שוחר שעותת הערב. לא ניתן להתייחס אר באופן נקודתי למעשים הפיזיים המתוארים בכתב האישום אלא למכלול מערכת היחסים שנבנתה על ידי הנואשת וניתן ללמידה באופן מפורט ביותר מההודעות שנשלחו בינהן, כפי שצוטטו באופן נרחב במסגרת הכרעת הדין. הנואשת ניצלה אף את העובדה כי הקטינה שיתפה אותה בקשה, כפי שמתוארת הקטינה בדבריה בתסקיר נגעת העבירה: "כששיתפתי אותה בזמנים שלי, היא הייתה אומרת לי שהיא תעזר לי, היא גרמה לי לסמן עליה ב100%".

21. הנואשת ניצלה לרעה את מעמדה כלפי הקטינה בהיותה מורתה, היא אף ניצלה את היותה אמה של חברתה של הקטינה על מנת להשפיע עליה. האמון במורה הוא כפול, הן האמון שניית על ידי קטינה במורתה והאמון שניית על ידי הרוי הקטינה, הסמכים כי בתם מצויה בידיים נאמנות בעת שהיא מצויה בביתה של מורתה או בקשר עמה. הניצול מתבטא גם ביחס הגילאים בין הנואשת, אישה בת 45 לבין קטינה בת 12.

22. כאשר לנזק שנגרם לקטינה, התקבל תסקיר נגעת עבירה בו מתואר הנזק שנגרם לקטינה, לרבות העובדה המתוארת על ידיה, ומוגבה במחקרים, כי היא איבדה את יכולת האמון שלה בסובבים אותה, לרבות

בהוריה. מתקשה להבחין בין אויב ומתקשה לסמוך על המבוגרים בעולםה. עורכות הتسקיר מצביעות על פגיעה פסיכולוגית הדומה לפגעה שנגרמת לנפגעי שבי. הتسקיר מתאר כיצד בעקבות פרסום האירוע, החלה הקטינה לסבול מהצקות חברתיות והחלה אף לפגוע בעצמה בכך שחתכה את גופה. היא תיארה כיצד מוחשבות על האירועים מציפות אותה והיא מתקשה להירדם גם בזמן השינה חוות סיוטים. דימוי הגוף שלה נפגע אף הוא.

23. באשר לפוטנציאל הנזק, מתראות עורכות הסקיר נגעתה העבירה: "פגיעה מינית בילדים עלולה להיות אחד האירועים הטראומתיים ביותר בח" adam ובעלת השלכות פסיכולוגיות עמווקות".

24. באשר למדיניות הענישה הנהוגת, הפנו ב"כ הצדדים לפסיקה הרבה, אכן, לצערנו, ישן גזר דין רבים מספור הנוגעים לביצוע עבירות מין, לרבות כאלה שנעשו על ידי בגיןים בקטינים. הנסיבות שונות מקרים לקרים, וכאמור, אין להתייחס אר באופן ספציפי לכל מגע פיזי אלא למכלול הפגיעה המתוארת בכתב האישום וכן לא מצאת צורך לפרט את הפסיקה הרבה שהוצאה על ידי הצדדים ולהשוותה באופן מפורט לעניין שבפני. ניתן ללמידה מפסיקה זו אודות המונע הרחב של ענישה בעבירות מעין אלו ולגוזר מותך מנגד זה את המתחם המתאים לעניין שבפני".

25. בקובע את המתחם, התחשבתי בהוראת החוק בסעיף 355 לחוק העונשין, ולפיה העונש בעבירה מעין זו בו הורשעה הנואשת, לא יפחית מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה (7 שנים מאסר). אולם כפי שນפק על ידי בית המשפט העליון, תקופת מאסר זו, יכולה להיות כולאה או מוקצתה על תנאי.

26. לאחר שבדקתי את כלל השיקולים שפורטו לעיל, הגעתו למסקנה כי מתחם הענישה בעניין שבפני נעה בין 36-12 חודשים מאסר לצד ענישה נלווה.

גירת העונש

27. בכלל הנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה, שקהלתי לכולא, את היותה של הנואשת נעדרת עבר פלילי, כאשר לא נפתחו נגדה כל תיקים נוספים. הערכת המ██וכנות שהוכנה בעניינה קובעת כי רמת המ██וכנות המינית ממנה הינה נמוכה לטווח הארוך, אולם אם תיצור קשר ממשוני במסגרות שונות עםILDות/ גערות, מ██וכנות זו עלולה לעלות לנמוכה/ ביןונית.

28. אין כל ספק, וכי שתוואר על ידי הנואשת עצמה ובני משפחתה, כי בעונש שיוטל על הנואשת יש משום פגעה ממשית בה ובמשפחה. הנואשת כוֹם גרוּשה ומגדְלָת שלושה ילדים. כאשר ברור הנזק שייגרם להם

באם יוטל על הנואמת עונש מאסר בפועל בגין סORG ובריח. הנואמת עצמה, כתוצאה מהליך זה, התגרשה מבعلاה, פוטרה מעובדתה ולא יכולה הייתה להמשיך בהמשך במתן שיעורים פרטיים, היא אף סבלה מההשלכות החברתיות של פרסום מעשיה. היא הייתה שרויה במעצר לראושונה בחיה ולאחר מכן במעצר בית ממושך, איסור כניסה לביתה ואיסור כניסה לעיר שוהם. היא אף נאלצה לעבור דירה.

29. חוק העונשין בסעיף 40 יא (4) ו-(5), קובע כי בכלל הנסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בנטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וכן במאਮץיו לתקן תוצאות העבירה ולפיצו על הנזק שנגרם בגיןה.

30. יש להזכיר ולומר את המובן מלאיו, זכותה של הנואמת לנחל הליך הוכחות ולעמוד על חפותה. וזאת שכי שנקבע בהכרעת הדיון, כאשר בעקבות הליך זה זוכתה הנואמת מביצוע אחד המעשים שייחסו לה.

31. אולם, בעניין שבפני לא ניתן להתעלם מהדרך בה נוהל הליך הוכחות בשמה של הנואמת. לכל אורך ההליך, לרבות במעמד הטיעונים לעונש הוטחו על ידי ב"כ הנואמת האשמות קשות כלפי הקטינה והוריה. אכן, במסגרת ניהול הגנתה של נואמת, ניתן ולעתים אף נצרך לעסוק באישיותה של נפגעת העבירה על מנת לבחון את אמינותה. אך הדרך בה נעשה הדבר במהלך ההליך שבפני, לא הייתה אך ורק עניינית, אלא תוך התחת ביטויים והטלת האשמות כלפי הקטינה והוריה, גם כאשר הדבר לא נדרש ולא רק במהלך שאלות לאחד העדים ואף במסגרת הטיעונים לעונש.

32. הנואמת לא נטלה כל אחריות למשעה. גם לאחר מתן הכרעת הדיון, במהלך הטיעונים לעונש, המשיך לטען בא כוחה בשמה כי לא היה כל פגם במשעה, "מלבד הודעות שעברו את גבול הטעם הטוב". גם בעת דבירה לבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש לא טרחה הנואמת להביע ולן מkeit אמפתיה לנזק שנגרם לנואמת, וזאת שלא נקבעה בכלל צעד שיש בו על מנת לתקן את תוצאות העבירה אותה ביצעה.

33. לנוכח כל האמור לעיל, הרי שגם לנוכח הנזק שייגרם למשפחה ובעיקר לידיה של הנואמת, יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני הפרטי ולא ניתן למקם את הנואמת ברף התחthon של מתחם הענישה וזאת שכן כל עילה לסתות ממנו.

34. השיקולים שפורטו לעיל לטובת הנואמת, ובעיקר הנזק המשמעותי שייגרם לידיה, כך גם התקופה בה הייתה מצויה בתנאים מגבלים, ילקחו בחשבון לעניין מיקומה בתוך מתחם הענישה.

35. אשר על כן אני גוזר על הנואמת את העונשים הבאים:

עמוד 8

- א. 18 חודשים מאסר בפועל, בגין עמי מעצרה, בין התאריכים 13-21.10.20.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה מהכלא. התנאי יופעל במידה והנאשמה תעבור עבירה מהעירות המפורחות בפרק י' סימן ה' לחוק העונשין, תשל"ג-1977.
- ג. פיצוי לקטינה נפגעת העבירה בכתב אישום זה, בסך 30,000 ₪. הפיצוי ישולם לקטינה באמצעות הוריה, בהתאם לפרטים שימסרו על ידי המאשימה למזכירות, עד לתאריך 1.11.22.

הנאשמת תתיעצב לריצוי עונש המאסר בתאריך 28.8.22 בשעה 8:00 בבית הכלא "נווה תרצה".

הערבות המצוות בתיק המ"ת יישמשו להבטחת התיעצבותה לריצוי העונש.

ניתן נגדה צו עיקוב יציאה מהארץ.

הנאשמת תפקיד את דרכונה בבית המשפט עד ליום 14.7.22 בשעה 12:00.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום

ניתן היום, י"ד تموز תשפ"ב, 13 ביולי 2022, בנסיבות הצדדים.